

N:o 143.

Af herr **N. Jönsson** i Gammalstorp, *angående anslag till anläggande af båthamn vid Hanö.*

Det har länge utgjort ett önskningsmål bland såväl sjöfarande som fiskeribefolkningen i orten att erhålla en båthamn vid Hanö. En båthamn vid Hanö skulle *dels* blifva af stort gagn för den i ekonomiskt afseende vanlottade fiskarebefolkningen derstädes, uppgående till inemot 250 personer, hvilka uteslutande lefva af fiske, som är för dem en lifssak för deras nödtorftiga bergning, *dels ock* blifva af stort gagn för lots- och fyrinrättningen å ön samt för den allmänna sjöfarten och blifva en nödhamn för sjöfarande och för alla kringboende fiskare vid kusten, hvilka vid starkare ostliga vindar, då ej kunna uppnå land, kunde söka lä i Hanö hamn, hvarigenom helt säkert många sjöolyckor skulle förekommas.

Då af ofvanstående framgår, att anläggningen af en båthamn vid Hanö är af stort intresse icke allenast för fiskarebefolkningen å Hanö, utan äfven för fyr- och lotsinrättningen derstädes samt allmänna sjöfarten och fiskeribefolkningen längs kusten och således är af mera allmän nytta och betydelse än båthamn i allmänhet, och Hanöboarne sjelfva ej äro i tillfälle att för hamnanläggningen göra någon nämnvärd pekuniär uppoffring, vågar jag härmed vördsamt föreslå,

att Riksdagen ville besluta att i enlighet med uppgjort af Väg- och Vattenbyggnadsstyrelsen godkändt

kostnadsförslag låta på statens bekostnad anlägga en båthamn vid Hanö och i nästa års stat för detta ändamål anvisa ett belopp af 111,300 kronor.

Stockholm den 26 januari 1899.

Nils Jönsson.

Häruti instämma:

Sv. Arnoldsson.

L. M. Kruse.

Edv. Svensson.

Nils Svensson.

N:o 144.

Af herr **M. Höjer**, om *skrifvelse till Kongl. Maj:t om ändring af förordningen angående främmande trosbekännare och deras religionsöfning.*

Under de senaste tjugu åren hafva gång på gång, både i Riksdagen och inom Kyrkomötet, förslag blifvit framställda till sådan ändring i nu gällande dissenterlag, att det må lemnas fritt för hvarje svensk undersåte, som fyllt 18 eller 21 år, att utträda ur den svenska statskyrkan utan att behöfva uppgifva något trossamfund, hvartill han ämnar öfvergå. Förslaget väcktes första gången på 1877 års riksdag och motiverades från synpunkten af den svenska statskyrkans eget välförstådda intresse af en bland denna kyrkas mera framstående män. Det har sedermera, utom vid flere kyrkomöten, ånyo blifvit framställt vid riksdagarna 1882, 1883, 1885, 1886, 1891, 1893, 1894, 1896 och 1898. Fem gånger har lagutskottet tillstyrkt